

Súd: Krajský súd Košice  
Spisová značka: 3CoCsp/21/2021  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7819203218  
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 06. 2021  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboš Kunay  
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7819203218.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľuboša Kunaya a sudcov Mgr. Angeliky Sopoligovej a JUDr. Borisa Brondoša v spore žalobcu Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, zast. JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, proti žalovanému U. M., O.. XX.X.XXXX, V. F. XXX, XXX XX, o zaplatenie 2.686,65 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Rožňava č.k. 12Csp/149/2019-182 zo 16. decembra 2020 v znení opravného uznesenia č.k. 12Csp/149/2019-207 z 13. januára 2021

### rozhodol:

I. P o t v r d z u j e rozsudok Okresného súdu Rožňava zo dňa 16. decembra 2020 č.k. 12Csp/149/2019-182 v znení opravného uznesenia zo dňa 13. januára 2021 č.k. 12Csp/149/2019-207.

II. Žalovaný nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania a žalobcovi sa ich náhrada n e p r i z n á v a .

### o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Rožňava (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozsudkom označeným v záhlaví tohto rozhodnutia rozhodol v tomto znení:

I. Žalovaný j e p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 2.686,65 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne z dlžnej sumy od 4.4.2017 do zaplatenia, a to v mesačných splátkach po 70,00 eur, pričom prvá splátka je splatná do 15.1.2021 a ďalšie vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca pod následkom straty výhody splátok.

II. Žalobcovi p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

2. Súd prvej inštancie tak rozhodol na základe žaloby, ktorou sa právny predchodca žalobcu voči žalovanému domáhal zaplatenia sumy 2.686,65 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 4.4.2017 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným dňa X.X.XXXX uzavrel zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX/XXXXXXXXXXXX a žalovanému na jej základe poskytol pôžičku vo výške 2.500 eur, ktorú sa podľa zmluvy žalovaný zaviazal splácať v pravidelných 60 mesačných splátkach v sume 69,83 eur až do celkovej sumy pôžičky vo výške 4.189,80 eur. Do dňa podania žaloby žalovaný uhradil z uvedenej zmluvy sumu 145,49 eur a nakoľko žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas t.j. v súlade so zmluvou a podmienkami v zmluve, žalobca dňa 26.1.2017 predžalobnou upomienkou vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok a upozornil ho na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Žalovaný ani v dodatočne poskytnutej lehote dlžné splátky neuhradil a preto žalobca dňa 19.3.2017 úver zosplatnil, o čom bol žalovaný informovaný listom zo dňa 29.3.2017. Celkový dlh žalovaného ku dňu podania žaloby predstavoval sumu 2.686,65 eur s príslušenstvom. Zmluvnú pokutu v sume 310,80 eur si žalobca v tomto konaní neuplatnil.

Ku dňu podania žalobného návrhu mal žalovaný uhradiť sumu 2.832,14 eur, žalovaný uhradil sumu 145,49 eur. Celkovú výšku dlžnej sumy žalovaného ku dňu podania žaloby tvorí: istina + náklady na vymáhanie - prijaté úhrady = žalovaná suma (2.832,14 eur + 0 eur - 145,49 eur = 2.686,65 eur).

3. Z predloženej zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavretej dňa X.X.XXXX súd prvej inštancie zistil, že žalovanému bol na jej základe poskytnutý úver vo výške 2.500 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v 60 pravidelných mesačných splátkach vo výške 69,83 eur, pri RPMN 25,03 % ročnej úrokovej sadzbe 25,04 % a priemernej hodnote RPMN 16,36 %. Celkové náklady spotrebiteľa tak predstavovali 1.689,80 eur, pričom prvá splátka bola splatná dňa 20.9.2016 a ďalšie vždy do 20. dňa v mesiaci a ako termín konečnej splatnosti je uvedené 20.8.2021. Z predloženého listu zo dňa 26.1.2017 zistil, že spoločnosť Consumer Finance Holding a. s. - právny predchodca žalobcu, vyzvala žalovaného k okamžitej úhrade nedoplatku vo výške 209,49 eur s povinnosťou úhrady najneskôr do 5.3.2017, s upozornením na možnosť zosplatenia celého úveru, v prípade jeho neuhradenia. Žalovaný prevzal zásielku podľa pripojenej doručky dňa 3.2.2017. Z predloženého oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 29.3.2017 zistil, že spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. oznámila žalovanému, že jeho dlh predstavuje sumu 2.687 eur a dlh z úverovej zmluvy sa stal splatným v celom rozsahu naraz. Z prehľadu splátok a úhrad zistil, že žalovaný z tejto pôžičky uhradil sumu 145,49 eur a to dňa 15.8.2016 sumu 69,83 eur, dňa 30.8.2016 sumu 69,83 eur a dňa 13.2.2017 sumu 5,83 eur. Z formulára „Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere“ zo dňa 8.8.2016 zistil, že žalovaný bol oboznámený s údajmi veriteľa, výškou úveru, dobou trvania zmluvy, výškou, počtom a termínmi splátok, celkovou čiastkou úveru, výškou RPMN, spôsobom určenia výšky RPMN s uvedením presného výpočtu a ďalšími informáciami. Oboznámenie sa s týmito informáciami potvrdil svojim podpisom. Z formulára „informácie o RPMN na príslušný spotrebiteľský úver“ zo dňa 8.8.2016 zistil, že žalovaný bol oboznámený s výškou RPMN, spôsobom určenia výšky RPMN s uvedením presného výpočtu a s priemernou hodnotou RPMN, čo potvrdil svojim podpisom. Súd prvej inštancie citoval ust. § 54 ods. 1, 2, § 100 ods. 1, § 101, § 103, § 121 ods. 3, § 524 ods. 1, 2, § 526 ods. 1, 2, § 565 OZ, § 1 ods. 1, 2, § 2 písm. a/, b/, d/, § 9 ods. 1, 2, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, § 1 ods. 1, 2, 4, § 1a ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.. Právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným založený zmluvou o pôžičke posúdil ako vzťah spotrebiteľský, podliehajúci režimu zákona č. 129/2010 Z.z.. Vznesenú námietku premlčania posúdil ako nedôvodnú. Dôvodil, že rozhodujúcou skutočnosťou pri posúdení námietky premlčania je posúdenie začatia jej plynutia a v zmysle ust. § 53 ods. 3, § 103 a § 565 OZ veriteľ môže žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky len do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky, z čoho z hľadiska ust. § 103 OZ vyplýva, že dlh sa môže stať zročným vždy len z dôvodu nezaplatenia poslednej z už zročných splátok. Uviedol, že uvedené zákonné ustanovenia vo všeobecnosti počítajú so zosplatením úveru z dôvodu neplnenia splátky, v prípade spotrebiteľských vzťahov sa však k právnej skutočnosti nesplnenia splátky musí pripojiť aj právna udalosť uplynutia troch mesiacov od omeškania s jej zaplatením. V uvedenom prípade všeobecná trojročná premlčacia doba pre uplatnenie zosplatennej časti úveru začala plynúť tri mesiace po dni nasledujúcom po splatnosti splátky splatnej v mesiaci február 2017 (splatná dňa 20.2.2017), t.j. 21.5.2017, a keďže k uplatneniu nároku na súde podaním žaloby došlo dňa 24.10.2019, nedošlo k jeho premlčaniu. Zároveň uviedol, že pokiaľ ide o splátky splatné do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti (dňa 19.3.2017), teda splátky splatné dňa 20.11.2016, 20.12.2016, 20.1.2017 a 20.2.2017, v ich prípade plynie premlčacia doba samostatne vždy od ich splatnosti podľa § 103 prvá veta OZ, nakoľko predčasné zosplatenie úveru veriteľom nemá vplyv na plynutie premlčacej doby v prípade už splatných splátok pred zosplatením úveru. Z uvedeného uzavrel, že pri splátkach splatných pred zosplatením úveru rovnako tak nedošlo k uplynutiu premlčacej doby a preto námietka premlčania žalovaného je v celom rozsahu nedôvodná. Vo vzťahu k obligatorným náležitostiam zmluvy o spotrebiteľskom úvere dôvodil, že táto obsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti a to označenie zmluvných strán, podmienky splácania úveru s uvedením všetkých náležitostí v bode V. zmluvy, spolu so splátkovým kalendárom uvedeným v bode IX. zmluvy, z ktorého je zrejme výška, počet, termíny splátok istiny, úrokov a poplatkov, a rovnako tak vo vzťahu k identifikácii žalobcu a adresy, kde si môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu mal za preukázané, že tieto bolo riadne označené v záhlaví zmluvy. Za preukázané vzal tiež, že žalovanému boli známe podmienky splácania úveru a formulár pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere mu bol pri podpise zmluvy predložený, čo potvrdil žalovaný svojim podpisom. Za nedôvodnú a nepravdivú považoval tiež námietku žalovaného, že žalobca neskúmal jeho bonitu a mal za preukázané, že žalovaný preukázal výšku svojho mesačného príjmu, mesačné výdavky, uviedol názov zamestnávateľa a zároveň predložil výpis z osobného účtu za obdobie od 1.7.2016 do 31.7.2016. Vo vzťahu k výške odplaty za poskytnutie úveru vo výške 1.689,80 eur pri výške úveru 2.500 eur dôvodil, že RPMN v predmetnej zmluve nepresahuje dvojnásobok

priemernej hodnoty RPMN za všetky typy spotrebiteľských úverov zverejneného MFSR v Súhrnných informáciách o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi v 2. štvrtroku 2016 so stavom ku 30.6.2016, ktorá bola 12,52% pre obdobné úvery. Z uvedeného mal za preukázané, že úroková sadzba ako aj RPMN v zmluve sú primerané, podstatne neprevyšujú odplatu na finančnom trhu a nie sú v rozpore s požiadavkou dobrých mravov.

4. S poukázaním na ust. § 517 ods. 1, 2 OZ, §232 ods. 4 CSP zohľadňujúc majetkové pomery žalovaného, ktorý je poberateľom dávky v hmotnej núdzi, ako aj s prihliadnutím na výšku istiny s príslušenstvom, povolil žalovanému splácať dlh v splátkach po 70,00 eur so splatnosťou do 15. dňa v mesiaci pod hrozbou straty výhody splátok v prípade omeškania s plnením čo i len jednej splátky.

5. O náhrade trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1, 2 CSP ako aj s prihliadnutím na § 257 CSP tak, že úspešnému žalobcovi priznal proti žalovanému plnú náhradu trov konania. Dôvodil, že v danom prípade nevzhladol dôvody hodné osobitného zreteľa pre aplikáciu ust. § 257 CSP. Podľa názoru súdu prvej inštancie sa nejedná o výnimočný prípad. Prihliadol tiež na majetkové, sociálne, osobné a ďalšie pomery strán sporu so záverom o tom, že tieto neodôvodňujú aplikáciu ust. § 257 CSP. Poukázal na skutočnosť, na ktorú poukázal aj sám žalovaný, že sa dostal do dlhovej pasce, avšak aj na jeho postoj v spore, ale aj pred podaním žaloby, keď bol pasívny, a preto žalobca nemal inú možnosť ako sa domáhať svojho nároku na súde.

6. Rozsudok v jeho vyhovujúcej časti ako aj v súvisiacom výroku o náhrade trov konania napadol včas podaným odvolaním žalovaný, uplatňujúc odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. d/, e/, f/ a h/ CSP a navrhol rozsudok v celom rozsahu zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V dôvodoch odvolania namietal nedostatočné posúdenie úverovej zmluvy majúcej za to, že z odôvodnenia nie je zrejmé, ako dospel súd k záveru, že zmluva obsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti, keďže podľa jeho názoru v záhlaví zmluvy absentuje riadne označenie veriteľa. Žalovaný nesúhlasí so záverom súdu o primeranosti úroku a má za to, že tento presahuje viac ako trojnásobok priemerného úroku na trhu. Uvedený záver považuje za nedostatočne odôvodnený. Má za to, že súd sa nevysporiadal s dôkazmi ním predloženými v konaní o príjme, nezohľadnil, že voči nemu je vedených niekoľko súdnych konaní ako ani skutočnosť, že sa počas poskytovania úverov veriteľmi dostal do dlhovej pasce z dôvodu jeho nízkeho príjmu. Žalovaný apeloval na aplikáciu ust. § 257 CSP a to z dôvodu, že nie je možné žalobcovi priznať náhradu trov konania ako právne uvedomelému, ktorý mu poskytol úver aj bez skúmania bonity a dostal ho tak do platobnej neschopnosti sám svojím konaním. Uviedol, že bolo zrejmé, že dlžník prestane splácať úver a žalobca si uplatní svoje právo na súde. Považoval za potrebné prihliadnúť aj na skutočnosť, že sa nachádza v hmotnej núdzi a z dlhodobého hľadiska je neschopný práce a nie je v jeho schopnostiach a možnostiach úver dosplácať ani v splátkach po 10 eur mesačne. Konanie žalobcu považuje za nedôstojné a v rozpore s dobrými mravmi.

7. Žalobca sa k odvolaniu žalovaného nevyjadril.

8. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalovaného ako podané včas a oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. a contrario, v rozsahu danom § 379, § 380 ods. 1, 2 C.s.p. z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

9. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. d) CSP t.j., že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, je vymedzený inou vadou konania danou aj nepreskúmateľnosťou napadnutého rozsudku, čo konštatoval aj Najvyšší súd SR v Stanovisku občianskoprávneho kolégia zo dňa 03.12.2015 uverejnenom v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR a súdov Slovenskej republiky 1/2016.

10. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. e/ CSP, je daný v prípade, ak súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. V tomto prípade ide o vadu skutkovú, keď strana navrhla dôkaz, ktorý je potrebný na zistenie rozhodujúcich skutočností, ale súd prvej inštancie takýto dôkaz nevykonal.

11. Odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. f/ CSP je daný v prípade nesprávneho postupu súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov vykonaného dokazovania, teda v prípade, ak súd vzal do úvahy

skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývajú alebo neboli stranami sporu prednesené, prípadne nevyšli počas konania nijak inak najavo. Môže sa jednať aj o prípad, keď súd neprihliadol na skutočnosti, ktoré boli preukázané alebo vyšli počas konania najavo inak. O nesprávne skutkové zistenie môže ísť aj v prípade, ak dôjde k logickému rozporu v hodnotení dôkazov, t.j. skutočnosti, ktoré vyplývajú z prednesov strán alebo vyšli v konaní najavo inak súd vyhodnotil tak, že to vyvolávalo logický rozpor. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 ods. 1,2 CSP, alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 192, § 193 a § 205 CSP, pričom sa jedná o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke.

12. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval.

13. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

14. Odvolací súd konštatuje, že odvolacie námietky žalovaného sú nespôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku a neumožňujú prijať iné závery.

15. Súd prvej inštancie vo veci vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu pre náležité zistenie skutkového stavu, vykonanie ďalších dôkazov vo veci nebolo navrhnuté a ani potrebné, pričom súd správne vo veci zohľadnil aj sudcovskú koncentráciu, ktorá spočíva aj na zásade hospodárnosti konania a vykonaní vo veci len relevantných dôkazov potrebných pre náležité zistenie skutkového stavu, a keďže tak súd prvej inštancie konal, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 191 a § 192 CSP s tým, že dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, pričom zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver, s tým, že nebolo zistené žiadne porušenie procesných práv ani iná vada konania, ktorá by mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, keďže správne, podrobné, ako aj presvedčivé a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody napadnutého rozsudku (§ 220 ods. 2 CSP), s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje v zmysle § 387 ods. 2 CSP.

16. Pre úplnosť odvolací súd uvádza, že nemožno súhlasiť so žalovaným, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje zákonom dané náležitosti a to označenie veriteľa, nakoľko z predloženej zmluvy na čl. 11 a nasl. spisu je zrejme označenie veriteľa Consumer Finance Holding, a.s., so sídlom Hlavné námestie 12, Kežmarok, IČO: 35 923 130 (ďalej ako Spoločnosť alebo Veriteľ) a zároveň v čl. 13 Záverečné ustanovenia bod 13.7 zmluvy je obsiahnuté ustanovenie týkajúce sa prípadnej reklamácie: „Klient je oprávnený akékoľvek podnety týkajúce sa kvality a správnosti Služieb poskytnutých Spoločnosťou uplatniť vo forme reklamácie, ktorú zasiela na adresu: Consumer Finance Holding, a.s., Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok. Odvolací súd preto poukazuje na správnosť odôvodnenia súdu prvej inštancie v bode 45., v ktorom správne uviedol, že zmluva obsahuje zákonom predpísané náležitosti, vrátane identifikácie žalobcu ako veriteľa.

17. K námietke žalovaného, že súd prvej inštancie sa nevysporiadal s výškou úroku z úveru, ale začal právne rozoberať RPMN úveru odvolací súd uvádza, že nie je možné súhlasiť so žalovaným, nakoľko súd prvej inštancie v bode 46. odôvodnenia podrobne a vyčerpávajúco ozrejmil, že úroková sadzba predstavuje len jednu z položiek tvoriacich odplatu, ktorá predstavuje cenu za poskytnuté plnenia a je potrebné ju posudzovať v zmysle § 53 ods. 6 OZ a vyhodnotiť ju vo vzťahu k § 39 OZ. Zároveň ozrejmil, prečo nie je možné sa len obmedziť na porovnanie výšky úrokovej sadzby dojednanej v zmluve s priemernými hodnotami úrokov publikovanými NBS. So záverom prijatým súdom prvej inštancie sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje a to aj s ohľadom na skutočnosť, že pri spotrebiteľských zmluvách a určovaní výšky odplaty podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka platného do 1.9.2014, s poukazaním na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1MCdo 1/2009 zo dňa

31.7.2009 a sp. zn 1Cdo 57/2005 z 1.7.2010, je potrebné vychádzať z výšky dvojnásobku úrokových mier platných v čase uzavretia zmluvy alebo z výšky dvojnásobku RPMN, tak ako to pojednáva § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka platný od 1.9.2014 a nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z.z. v § 1 ods. 4 a § 1a. Z uvedeného je zrejmé, že súd prvej inštancie dospel k správne záveru, keď dôvodil, že v predmetnej zmluve RPMN nepresahuje dvojnásobok priemernej hodnoty RPMN za všetky typy spotrebiteľských úverov zverejneného MF SR v Súhrnných informáciách o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 2. štvrtrok 2016 so stavom ku 30.6.2016, ktorá bola 12,52 % pre obdobné úvery. Dohodnutá úroková sadzba ako aj RPMN sú primerané, podstatne neprevyšujú odplatu na finančnom trhu a preto nie sú v rozpore s požiadavkou dobrých mravov.

18. Odvolaním bol napadnutý aj výrok o splatnosti prisúdenej istiny, keď žalovaný vyslovil nesúhlas s výškou splátky 70,00 eur mesačne, nakoľko jeho finančná situácia mu neumožňuje uhrádzať mesačne ani 10,00 eur.

19. Odvolací súd je v prejednávanej veci toho názoru, že správne súd prvej inštancie dospel k záveru, že v danom prípade je na mieste povoliť splácať prisúdenú sumu žalovanému v súdom určených splátkach. V tomto smere súd prvej inštancie vykonal potrebné dokazovanie, keď zistil majetkové a zárobné pomery žalovaného a zároveň prihliadol aj k tej skutočnosti, aby plnenie bolo uhradené v reálnom časovom horizonte, vychádzajúc z dojednaných splátok.

20. Odvolací súd s ohľadom na pomery žalovaného, výšku mesačného príjmu, ktorý predstavuje len dávka v hmotnej núdzi, ale zároveň aj s ohľadom na časový horizont, v ktorom by mala byť prisúdená pohľadávka žalobcovi uhradená, dospel k záveru, že adekvátnou výškou splátky je suma 70,00 eur. Približne v takej výške sa žalovaný zaviazal plniť aj v zmluve, ktorá je predmetom konania. Aj keď je možné chápať ťažkú situáciu žalovaného, nemožno jeho záujmy nadradiť celkom jednoznačne nad záujmy veriteľa a pripustiť neúmerne dlhé splácanie dlhu, strácajúce až hospodársky význam obzvlášť v situácii, keď dlžník sám pochybuje o svojich možnostiach vôbec „úver dosplácať ani v 10 eurových splátkach“.

21. Záverom odvolací súd k námietke žalovaného, ktorý zastáva názor, že v danom prípade sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa na aplikáciu ust. § 257 CSP, kedy súd výnimočne neprizná náhradu trov konania, uvádza, že súd prvej inštancie sa s uvedeným posúdením náležite vysporiadal, skúmal výnimočnosť prípadu, prihliadol k majetkovým, sociálnym, osobným pomerom ako aj postojom strán sporu a tieto dôvody v danom prípade nezhliadol. Námietky žalovaného o tom, že žalobca poskytnutím úveru žalovanému ho dostal do platobne neschopnej situácie považuje odvolací súd za nedôvodné, keďže o poskytnutie úveru žiadal žalovaný, ktorý si aj v stave minimálneho právneho vedomia mal byť vedomý svojej schopnosti splácať dlh žalobcovi a tiež povinnosti vyplývajúcej z daného záväzku, teda dlh splácať v pravidelných mesačných splátkach, ktoré boli v zmluve dohodnuté a s ktorými žalovaný podpisom zmluvy súhlasil. Nemožno neprihliadať na postoj žalovaného, ktorý neprejavuje ani minimálnu snahu svoj záväzok, hoci v splátkach uhradiť a dôsledky jeho celkovo nepriaznivej sociálnej a príjmovej situácie preniesť na veriteľa.

22. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené dôvody odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil v spojení s opravným uznesením zo dňa 13. januára 2021 č.k. 12Csp/149/2019-207v zmysle § 387 ods. 1 CSP s odkazom na ods. 2 CSP.

23. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Žalovaný bol v odvolacom konaní neúspešný a úspešnému žalobcovi trovy odvolacieho konania nevznikli.

24. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0. (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).